

vorojenca Bogu v spomin na Božjo rešitev izraelskih prvorojencev v Egiptu.

V krščanstvu obred darovanja ne obstaja več, toda njegov duhovni pomen ostaja in je aktualen še danes. Z drugimi besedami: krščanski starši morajo svojega otroka »postaviti pred Gospoda« in mu nato pomagati, da bi »rastel in se krepil v modrosti in milosti«, se pravi, ne le telesno in intelektualno, ampak tudi duhovno.

Kaj lahko danes pomeni »postaviti lastnega otroka pred Gospoda«? Pomeni priznati, da so otroci Božji dar, da pripadajo Njemu, še preden so očetovi in mami. V skladu s krščanskim naukom je Bog tisti, ki v trenutku spočetja vlije v otroka duhovno počelo, ki ga imenujemo duša. Porajati pomeni sodelovati z Bogom, ki je edini Stvarnik.

Toda ni dovolj, da podarimo svoje otroke Gospodu le enkrat, na začetku njihovega življenja. Potrebno je skrbeti za njihovo krščansko vzgojo. Starši so prvi evangelizatorji svojih otrok. To so pogosto, ne da bi se tega sploh zavedali, ko jih učijo moliti, z odgovori na njihova vprašanja, s sodbami, ki jih izrekajo v njihovi navzočnosti. Jezus je nekega dne rekel: »Pustite otroke, naj prihajajo k meni, in ne branite jim, kajti takšnih je Božje kraljestvo« (Mr 10,14).

Najboljši način, kako otrokom posredovati vero, je ta, da z njimi in pred njimi živimo iz vere; ob tem pa priznavamo, da nam to nikoli popolnoma ne uspeva, vendar nas to ne sme ustaviti. »Moji otroci vedo,« je rekla neka mama, »da je življenje, brez Jezusove navzočnosti, zame in za mojega moža le votla lupina ali pa, kot rečejo oni, črno-bel film, brezbarvno.«

Ko ste storili vse, kar je bilo mogoče, in ne morete več govoriti otrokom o Bogu, je prišel čas – tako je rekel sv. Frančišek Saleški neki mami, da govorite Bogu o otrocih, se pravi, da molite zanje.

Maše v prihodnjem tednu 5. NEDELJA MED LETOM, 4.2. 7.00: živi in + farani 9.00: v dober namen 10.30: + duhovnik Ciril VODIŠEK, starši, Ana in Karel
PONEDELJEK, 5.2., sv. Agata , devica, mučenka 7.30: + Anika VODIŠEK + dva Ferdinanda, Frančiška ter sorodniki DEBELAK + Bogdan OPRESNIK, 8. dan
TOREK, 6.2., sv. Pavel Miki , mučenec 18.00: + Blaž LOKOŠEK, 7. obl., in Jožefa + Rado ŠOBER, 30. dan
SREDA, 7.2., sv. Koleta (Nika) , redovnica 7.30: + Ivan DEŽELAK in sorodniki + Marija in Stanko MAČKOVŠEK
ČETRTEK, 8.2., sv. Hieronim , red., Prešernov dan 18.00: + Evstahij PREGELJ + Ivan in sorodniki PADEŽNIK ter Karolina KRAJNC
PETEK, 9.2., sv. Apolonija , devica, mučenka 7.30: + Alojz PEGANC 18.00: + Alojz KANDUČ, starši REBERŠEK in KANDUČ
SOBOTA, 10.2., sv. Sholastika , devica, redovnica 18.00: + Jože KLADNIK, 2. obl., in Jakob + Jože SLAPŠAK, obl., in starši VIDEČ
6. NEDELJA MED LETOM, 11.2. 7.00: živi in + farani 9.00: + starši KLEZIN, BEZGOVŠEK, obl., in sorodniki 10.30: + Jožef OJSTERŠEK in vsi + iz družin PASAR in OJSTERŠEK

Dve nedelji pred postnim časom poslušamo pastirsko pismo slovenskih škofov za postni čas 2024.

V tednu od 6. do 10. februarja NI rednega verouka.

MARTINOVA LILIJA

4. februar 2024, leto 15, št.: 5

Ob pripravi na jubilejno leto 2025, bo, na željo papeža Frančiška leto 2024 posvečeno **molitvi**. Na poti proti jubileju bo Cerkev spominjala na pomen osebne in skupne molitve, ki je bistvena za življenje vernikov. Tokratno redno jubilejno leto bo potekalo pod geslom: »Romarji upanja«.

Logotip prikazuje štiri stilizirane podobe, ki predstavljajo ljudi vseh barv, narodnosti in kultur s štirih koncev sveta in spominjajo na jadra velike skupne ladje. Osebe stojijo druga za drugo in skupaj objemajo križ ter tako spominjajo na solidarnost in bratstvo, ki bi moralo povezovati ljudstva. Prva v vrsti predstavlja papeža, Petra današnjega časa, ki vodi Božje ljudstvo k skupnemu cilju. Oklepa se križa, znamenja vere, pa tudi upanja, saj se spodnji del križa nadaljuje v sidro. Valovi pod podobo so razburkani, kar pomeni, da skozi življenje ne romamo vedno po mirnih vodah.

»Bog, na čigavi strani si?«

Le Ti in jaz, moj Bog, tukaj sem, pred Teboj. Prišla sem k Tebi po tolažbo. Poznaš moje srce in veš, da sem vznemirjena. Jezus, vedno bolj sem žalostna. Vem, da je Sveti Duh tukaj in prebiva v meni in me tolaži; vseeno, potrebujem ta čas s Teboj in se želim pogovoriti.

Bog, jezna sem. Vedno bolj me jezi splošna situacija v naši družbi. Jezim se na kristjane, na moje brate in sestre, ki so se razdelili najmanj na dva tabora. Pa boš rekel, da to ni nič hudega, vsak ima pač svoje mnenje. Veš, Bog, ni tako. Če bi imel vsak svoje mnenje in bi drugemu pustil, da misli po svoje, bi bilo povsem v redu. Tako pa so začeli z vojno, kdo ima prav in s pričevanji iz razno raznih virov, ki dokazujejo, da ravno oni »prav« razmišljajo. Kaj pa vem, kateri vir je resničen in kateri trosi laži?! Saj veš, s kakšno lahkoto ljudje napišejo neresnico pa jih nič ne skrbi, da bi z njo lahko pohujševali. Povsem pa so pozabili na odgovornost za svoja dejanja; no, mislila sem pisanja. A nisi o tem, kako moramo vedno paziti, da izražamo resnico, govoril že preko preroka Jeremija: **«Drug drugega varajo, nobeden ne govori resnice. Svoj jezik so navadili na laž, ne naveličajo se delati krivice.»** (Jer 9,4) ali **»Gospod pa mi je rekel: »Laž prerokujejo preroki v mojem imenu. Nisem jih poslal ne jim ukazal niti jim govoril. Lažnivo videnje, prazno prerokovanje in sleparijo svojega srca vam prerokujejo«** (Jer 14,14). In Gospod, jasno si nam povedal, da hudič vara in dela zmedo. Hudič spreminja resnico in dobro imenuje to, kar je zlo in zlo imenuje to, kar je dobro. **»On je bil od začetka morilec ljudi in ni obstal v resnici, ker v njem ni resnice. Kadar govori laž, govori iz svojega, ker je lažnivec in oče laži«** (Jn 8,44). Gospod, ti pa vabiš našega duha k odkritosrčnosti in k izogibanju vsakega konflikta z močjo resnice: **»Kdor pa se ravna po resnici, pride k**

luči, da se razkrije, da so njegova dela narejena v Bogu« (Jn 3,21).

Bog, kaj se dogaja v srcih mojih bratov in sester? Kako to, da so se tako spozabili in so dovolili, da v njihovem srcu prevlada napuh? Ja, napuh. Gospod, kaj ni to napuh, če mislim, da je samo moje stališče pravilno in po tem še drugemu vsiljujem svoje mnenje? Gospod, ali ni to prevzetnost, ko menim, da sem ravno jaz najbolj pametna na tem svetu in sem tista, ki se ne moti? Gospod, ali nam nisi zapovedal, da: **»Nikar ne iščimo prazne slave s tem, da drug drugega izzivamo,«** (Gal 5,26) in zapovedal si nam: **»V medsebojnih odnosih se vsi oblecite v ponižnost, ker Bog se prevzetnim upira, ponižnim pa daje milost«** (1Pt 5,5).

Gospod, kje je ostala ljubezen? Ja, vem, Tvoja je neskončna in večna. Mislila sem na našo, človeško ljubezen drug do drugega; na takšno, ki je potrpežljiva, vse prenaša, vse odpušča, se veseli resnice, ne misli hudega (1 Kor 13). Ja, Gospod, skoraj znam že na pamet ta Tvoj ljubeči citat. Priznam pa, da sem šibka. Poglej, kako se jezim nad to situacijo, prav nič nisem v ljubezni do tistih, ki sejejo zmedo. Naj me pustijo pri miru! Odrasla sem in sem odgovorna sama zase; sama se moram izobraziti in poiskati informacije, da najdem odgovore, ki me bodo pripeljali na pot odločitve. To bo moja odločitev in zanjo bom jaz odgovorna. O, Gospod, ta tvoj ljubeči pogled, ko tako divje razlagam, kako se počutim ob vseh teh pritiskih, me pomirja. Ja, saj vem, da se spomniš, kako sem po vseh pridobljenih informacijah v tišini in molitvi iskala odgovor, kako naj se odločim, kaj naj naredim.

Gospod, pa še to bi rekla. Ali ni tako vedenje, ki vodi do razprtij in ki v drugem vzbuja jezo, agresijo in nestrpnost, posledica delovanja hudega duha? Ali nisi vedno govoril o tem, da moramo razločevati duhove? Ali nisi opazil, da so ljudje pozabili na to, da naj se obrnejo k Tebi po nasvet in naj prosijo Svete-

ga Duha za modrost in vodenje? Preveč so zaverovani v svoj prav in tega častijo kot boga. Gospod, vem, da imamo človeški otroci pomanjkljivosti in potrebujemo potrditve, da se bolje počutimo: privlačijo nas moč, čast, užitek, oblast in še druge, posvetne stvari. Ali ni dokazovanje svojega »prav-a« ravno v tem, da se želimo potrditi v teh zemeljskih stvareh?

Vem, ustvaril si nas za svobodo. Ali bom slaba ali dobra, daješ mi svobodo, da se odločim za eno ali drugo. **»Vi ste namreč poklicani k svobodi, bratje. Le da vam svoboda ne bo pretveza za življenje po mesu, temveč služite drug drugemu po ljubezni«** (Gal 5,13). Ljubiš me, ne glede na to, katero pot izbiram. Predvsem pa se ob srečanju s Teboj sprašujem: **»Ali sem dovolj ljubila? Ali sem imela dovolj ljubezni do bližnjega?«**

Gospod ti vse veš. Razorožil si me z vprašanjem o ljubezni. S tem si mi dal odgovor na kateri strani si. Tvoja edina in prava POT je LJUBEZEN. Hvala, moj Stvarnik, za ta trenutek resnice. Pogovor s Teboj mi daje moč, da nadaljujem po poti s Teboj in trdno vero, da si vedno z menoj. Amen (PVD)

DC

V PREMISLEK:

Preveri svojo predstavo o Bogu. Prepričana sem, da jo lahko še močno izboljšaš, pravzaprav da popraviš svoje zgrešene predstave in se potopiš v **vsemogočnega, vse presegajočega, ljubezni polnega Očeta**, ki ti ponuja svojo roko, da te pripelje pred svoje obličje.

Razmišljanje ob prazniku Jezusovega darovanja v templju. (svečnica, 2. februar)

Mojzesova postava je predpisovala, da gredo starši štirideset dni po rojstvu prvega sina v Jeruzalem in prvorojenca darujejo Gospodu ter da opravijo obredno očiščevanje za mater. Tako sta storila tudi Marija in Jožef. Obred je bil namenjen posvetitvi pr-